

Sygn. akt **III Cz 969/16**

III Cz 970/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Magdalena Balion – Hajduk

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2016 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, M. K. (1) i Z. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych M. K. (1) i Z. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 29 września 2015 roku, sygn. akt I C 849/15

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **zasądzić od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. III Cz 969/16

III Cz 970/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 29 września 2015r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach odrzucił sprzeciw pozwanych M. K. (1) i Z. S. od nakazu zapłaty, wskazując że nakaz zapłaty został doręczony pozwanemu M. K. (2) w dniu 29 kwietnia 2015r., a pozwanemu Z. S. w dniu 23 kwietnia 2015r., zaś ich pełnomocnik nadał w dniu 6 maja 2015r. do Sądu Rejonowego w Gliwicach nie będącego sądem rozpoznającym sprawę sprzeciw, który do właściwego sądu wpłynął 20 maja 2015r., po upływie terminu.

Pozwani w odrębnych zażaleniach na to postanowienie wnieśli o uwzględnienie zażalenia, zarzucając iż z treści uzasadnienia Sądu wynika, że sprzeciw został wniesiony w terminie tylko do niewłaściwego sądu, powinien więc zostać uznany za skutecznie złożony.

Powód wniósł o oddalenie zażaleń i zasądzenie solidarnie od pozwanych na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenia nie mogą odnieść skutku.

Zgodnie z art. 504 k.p.c. sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu. Pozwani sprzeciw od nakazu zapłaty wnieśli do niewłaściwego sądu, zaś sąd rozpoznający niniejszą sprawę otrzymał sprzeciw już po upływie ustawowego terminu.

W przypadku wniesienia środka odwoławczego do niewłaściwego sądu i przekazania go następnie właściwemu sądowi, dla oceny zachowania terminu do wniesienia tego środka miarodajna jest data nadania go przez sąd niewłaściwy do sądu właściwego, a nie data nadania na adres sądu niewłaściwego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2000 r. sygn. IV CKN 1420/00). Jedynie w przypadku apelacji art. 369 § 3 k.p.c. przewiduje wyjątek od tej zasady, ale tylko w wypadku gdy apelacja została wniesiona do sądu drugiej instancji, zamiast do sądu, który wydał zaskarżony wyrok. Artykuł 369 § 3 k.p.c. nie określa ogólnego sposobu postępowania w przypadku wniesienia środka zaskarżenia do niewłaściwego sądu, lecz jedynie szczególny jego przypadek w postaci wniesienia apelacji bezpośrednio do sądu drugiej instancji. Zgodnie z zasadą, iż wyjątki w prawie nie powinny być interpretowane rozszerzająco, przepis ten nie odnosi się do innych niż apelacja przypadków wniesienia środków zaskarżenia do sądu niewłaściwego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 2014 r. sygn. II CZ 107/13).

Sąd Okręgowy, podzielając stanowisko Sądu Najwyższego, uznał zaskarżone postanowienie za prawidłowe i na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.